

РЕШЕНИЕ

№ 17242

гр. София, 21.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 09.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева
Танка Цонева

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на
прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **2764** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Танка Цонева, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния
кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания
(ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от П. Х. Д., чрез адв. Т. Т., срещу Решение № 4938/11.11.2024
г. постановено по АНД № 9571/ 2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 7-ми състав. С
обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление № 222/01.07.2024 г., издадено от
началник група „Териториална полиция“ П. при 05 РУ -СДВР, с което на основание чл.25, ал.1
ЗООРПСМ на П. Х. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева за
извършено нарушение на чл.21, т.4 ЗООРПСМ.

В касационната жалба се излагат аргументи, че решението е неправилно, като постановено в
противоречие с материалния закон. Твърди се, че АУАН е съставен в отсъствието на лицето,
привлечено като нарушител, а и впоследствие му е бил връчен без да му е предоставена
възможност да се запознае с материалите по преписката. Наведени са доводи, че в АУАН липсва
отбелязване дали акта е съставен в отсъствието на свидетели, присъствали на извършване или
установяване на нарушението, поради липса на такива или поради невъзможност същите да
присъстват на съставянето на акта. Твърди се още, че както в АУАН, така в НП, нарушението е
описано бланкетно, без да се вземе предвид действителната обстановка и цялостното поведение
на нарушителя. В тази връзка касаторът посочва, че не са ангажирани достатъчно доказателства,
от които да се установи по безспорен начин извършването на нарушението. Отделно на това се

твърди, че не са посочени никакви тежки противоправни последици от нарушението, нито има пострадали лица от същото. В заключение се иска отмяна на първоинстанционното решение. В съдебно заседание касаторът – П. Х. Д., редовно призован, не се явява и не изпраща процесуален представител.

Ответникът – Началник група „Териториална полиция“ П. при 05 РУ към Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не изпраща представител. В представена молба от 03.05.2025 г. излага становище за правилност на решението на СРС, като поставено при правилно приложение на материалния и процесуалния закон. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от насрещната страна.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, се представлява от прокурор В., който дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Административен съд - София-град, IV-ти касационен състав, като взе предвид наведените в жалбите доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

От фактическа страна Софийски районен съд е установил, че на 12.05.2024 г. около 19:30 ч. в [населено място], преди започването на футболна среща между П. „Л.“ и П. „Черно море“, проведена на стадион „Виваком Арена – Г. А.“, лицето П. Х. Д., заедно с други лица, е нахлул на спортния терен и се е позиционирал на вратарската врата от страна на сектор „Б“, като е разпънал транспарант с надпис „С. – вън“.

Снето е писмено обяснение от инспектор М. А., разузнавач в 03 гр. ХЕ – С. – СДВР, който по време на спортната среща се намирал в залата за видеонаблюдение, разположена в сектор „А“ на стадиона и е имал за задача да следи поведението на зрителите и конкретно за извършители на противообществени прояви. А. забелязал, че едно от заснетите лица от мъжки пол на видима възраст 60 -65 г., висок около 170 – 180 см., с къса побеляла коса, светло лица и нормално телосложение, облечен с тениска с къс ръкав на жълти и червени вертикални райета, тъмен панталон и тъмни обувки нахлул на спортния терен и се е позиционирал на вратарската врата от страна на сектор „Б“, като е разпънал транспарант с надпис „С. – вън“. Заснетото лице е установено като П. Х. Д., [ЕГН], с адресна регистрация [населено място], [улица].

С цел потвърждение на самоличността на лицето с постановление № 513ек-3065/2024 г. в О. – СДВР е назначена експертна справка на предоставения видеоматериал, като от изготвената справка с рег. № 513ек-3134/20.05.2024 г., след извършено сравнение с портретна фотоснимка на П. Д., е видно, че заснетото лице на видеофайла и лицето от сравнителния образец съвпадат.

Във връзка с така направените констатации е съставен АУАН № 222/01.07.2024 г. срещу П. Х. Д. за извършено нарушение на чл.21, т.4 ЗООРПСМ.

Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното пред Софийски районен съд наказателно постановление № 222/01.07.2024 г. от Началник група „Териториална полиция“ П. при 05 РУ към Столична дирекция на вътрешните работи, с което на П. Х. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева на основание чл. 25, ал.1 ЗООРПСМ за извършено нарушение на чл.21, т.4 ЗООРПСМ.

Софийски районен съд е потвърдил наказателното постановление, като за да постанови този резултат, е приел, че АУАН и НП съдържат всички изискуеми реквизити, визирани в ЗАНН, приел е също така за безспорно доказано извършеното нарушение от П. Д., тъй като същият е нахлул

неправомерно на терена на стадиона, вследствие на което започването на футболното дерби е забавено с 10 минути. Изложил е мотиви, че в случая нарушителят е извършил деянието съвсем съзнателно и виновно, тъй като е бил наясно, че е забранено влизането на футболния терен, но въпреки това го е направил. По отношение на индивидуализацията на наложената глоба съдът е приел, че същата е правилно определена, тъй като е наложена в минимален размер и е взето предвид обстоятелството, че това е първото нарушение на лицето от този вид.

По делото пред първа инстанция са разпитани в качеството на свидетели – Г. Д. Н. – актосъставител и М. Г. А. – инспектор в 03 група „Хулиганство и екстремизъм“ към сектор „Масови мероприятия“ – СДВР. От свидетелските показания на М. А. се установява, че в началото на футболната среща на терена са нахлули около 12 души, фенове на П. „Л.“, като впоследствие е установена самоличността на въпросните лица.

Решението е правилно.

Съгласно чл.21, т. 4 ЗООРПСМ противообществена проява (спортно хулиганство) по смисъла на този закон е проява, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие, изразяваща се във: нахлуване на спортния терен.

В конкретиката на настоящия казус, няма спор, че процесната футболна среща има характер на спортно мероприятие по смисъла на чл. 2а, ал. 1 от ЗООРПСМ. В случая жалбоподателят е извършил противообществена проява по време на спортно мероприятие - спортно хулиганство по смисъла на чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ, тъй като по време на футболна среща е нахлул на спортния терен, като се е намирал пред вратарската врата на сектор „Б“ на стадиона. Относителните факти се установяват от докладните записки на полицейските служители, веществените доказателствени средства по чл. 29, ал. 1 ЗООРПСМ /видеозапис/, както и от изготвената експертна справка, посредством която е доказана самоличността на жалбоподателя.

Неоснователни са възраженията в касационната жалба за нарушение по чл.40, ал.1 от ЗАНН, тъй като в съставения на 01.07.2024 г. АУАН е описано, че същият се съставя в присъствието на свидетел, на когото са посочени трите имена и дата на раждане, като според разпоредбата на чл.43, ал.1 от ЗАНН, актът е законосъобразен когато е подписан и само от един свидетел.

Неоснователни са и възраженията за бланкетно описание на нарушението в АУАН и НП, тъй като от събраните в хода на въззивното производство писмени доказателства и от показанията на свидетелите се установява, че касаторът е осъществил вмененото му нарушение по чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ – по време на футболна среща е нахлул на спортния терен.

Правилно районният съд е кредитирал приложените писмени доказателства, включително доклада записка с рег.№ 513р-52703/22.05.2024 г. на СДВР, протокол за писмени показания от 17.05.2024 г., справка за извършена проверка за лице в Единен автоматизиран регистър АИС „Спортни хулигани“ към НИЦССМ – МВР, експертна справка № 36-Ф/2024 за установяване на самоличността на лицето, както и показанията на свидетеля М. А., който е констатирал извършването на деянието от Д., чрез видеонаблюдение и лично разпознаване. Свидетелят е дал ясни и конкретни показания относно начина на установяване на нарушението. В тази връзка са напълно неоснователни възраженията в касационната жалба, че няма достатъчно доказателства, от които да се потвърди авторството на деянието.

Съответната на нарушението по чл. 21, т. 4 от ЗООРПСМ санкционна разпоредба е тази на чл. 25, ал. 1 от ЗООРПСМ. Последната предвижда за извършени противообществени прояви по чл. 21, т. 1 - 10 да се налага глоба от 1000 до 2000 лв. и забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина за срок от една до две години. В случая наложената санкция е в

законоустановения минимум, поради което правилно Софийски районен съд е приел, че същата не подлежи на редуциране.

Изложените от СРС мотиви за осъществяване на нарушението, предмет на НП от обективна и субективна страна, са обосновани и съответни на установеното от фактическа страна. Поради това обжалваното решение следва да бъде оставено в сила, а жалбата отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора на ответника по касационната жалба следва да се присъдят разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София град, IV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4938/11.11.2024 г., постановено по АНД № 9751/ 2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 7-ми състав.

ОСЪЖДА П. Х. Д., ЕГН [ЕГН] да заплати на СДВР сумата от 80 /осемдесет/ лв., представляваща разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: